

Dood en ontwaken in circus Ngemak.

Pieter De Buysser

een straat aan de andere kant van de ocean, er zijn huizen en mensen lopen en zitten

Zilke:

Ik kom net van de bakker om brood.
Ik vraag om een groot licht grof gesneden.
Hij zegt alstublieft en bekijkt me van lieverlede.
Ik zie krenkingen als krenten zo groot.
Ik ontketen mijn hart en ik ben dood.

De Bakker:

Vrienden, burens en passanten: bakken is mijn stiel.
Zonet kwam er een klante, ze keek dwars door mijn ziel.
En kijk: nu heb ik vier handen, vier handen! vier handen!
Ik leg mijn angst aan banden,
mijn vrouwtje begint te watertanden,
ik kneed dubbel alle deeg,
Ik begroet wat ik bang verzwegen,
ik heb nu vier handen voor een offerande!
Dankzij dat vreemde meisje dat in mijn winkel aanbelandde.

Zilke:

Dag meneer, wat zit u daar?

De verzekeringsmakelaar:

Ik ben verzekeringsmakelaar.
Jonge dame toch: u loopt gevaar.
Voor alle assortimenten aan accidenten biedt ik de beste procenten.
Laatst nog een meisje van jouw leeftijd,
vol nijd en spijt
dat haar jongen zich voor een ander heeft neergevleid.
Ze wil nu niet meer voor de liefde springen
zonder de kans een premie te innen.
Wel: u bent zeer mooi, en ik heb ook een octrooi
op een polis voor al wat frivoool is.

Zilke:

Och meneer uw repertoire is de snackbar voor de gemiddelde sukkelaar,
U durft niet eens de zon te groeten uit angst met sproeten te moeten boeten.
Arme man, ik weet ervan, 't is uw hoofdpijn hier boven de ravijn van het zijn,
al uw leven lang houdt u uw onderbroek te klein,
Uw vrouw zei het vast ook al: u mist pit en ochtenstond
U zaait zout in uw eigen wond,
't is uw kleine criminaliteit van tevredenheid.
Arme man, u stinkt naar braafheid eensgezind
en toch ik bemin u meer dan ik kan.

Aaauw, weer breekt hier mijn hart!
Daar gaat mijn leven vaarwel het was kort
Weer word ik de dood in gestort.
(ze zakt door haar kniën, muziek, met een andere stem)
dit is het lied van de dood
ik ben de laatste adem en het begin
ik ben van niemand en van allen
ik ben niet ik ben de dood
ik ben niet het licht en niet het duister
ik ben niet ik ben de dood
ik ben wat leven neemt en geeft
ik ben de schoot ik ben de dood
ik ben niet de vlam, niet het vuur
ik ben niet, ik ben de dood
ik zing niet en ik zwijg niet
ik ben geen zucht en geen kracht
ik ben niet, ik ben de dood
(andere stem)
Wat hoorde ik? Was dat weer het lied van de dood in mijn borst?
Veilige stoefman ocharme, voor u, mismakt mensenkind,
stierf ik van erbarmen. En weer werd
mijn gestorven hart een eolische harp
waar de dood in speelde
en mijn oren streeelde
tot ik weer blaakte en ontwaakte.
Hopla hier ben ik weer!
Misschien bent u wel een toffe peer?

Verzekeringsmakelaar

Wie ben jij? Waar kom jij vandaan?
Hier heb ik nog nooit voor gestaan:
U bent dood geweest!

Zilke

En weer gewekt door doods muzikale veest!

Verzekeringsmakelaar

Dit gaat al mijn berekeningen te boven.

Zilke

Meer nog: u zal het niet geloven,
maar uw eigen benen zijn zich van uw veiligheid aan het beroven:
u krijgt de benen van een acrobaat.
Kijk daar hangt een wasdraad. Uw benen zijn al paraat,
het is alleen uw hoofd dat nog wat achterstaat.

(de benen van de verzekeringmakelaar gaan naar de draad, de rest van zijn lichaam
doet verbaasd mee, hij loopt over een gespannen draad,)

Verzekeringmakelaar

Maar...maar...maar, ik ben verzekeringsmakelaar
En zie nu, ik tart hier het gevaar!
Hoe heerlijk deze nieuwe blik!
Gedaan met zuinigjes ademen en contentement:
ik heb longen zo groot als een circustent!

Zilke

Heb je het koud?

Abbas

Mij ontbreekt zo veel:
Een thuis, papieren en wol.
Eens had ik geitjes, acht, met een vacht helemaal vol.
Ik had een kudde in Iran, mijn vaderland bestuurd door een tiran,
nu dool ik hier als een droge rivier her en der,
veel te ver van mijn kalme leven ginder als herder,
nu zwerf ik van hot naar her en is niets nog helder.

Zilke

Oh mooie man, ik wil dat ik iets doen kan.
Uw tragisch lot is mijn gebod
Mijn hart stroomt vol mijn bloed op hol
Ik word door liefde overspoeld
Knak! hier breekt mijn ader
Ik sterf
ik ben niet ik ben de dood
ik ben niet het licht en niet het duister
ik ben niet ik ben de dood
ik ben wat leven neemt en geeft
ik ben de schoot ik ben de dood
ik ben niet de vlam, niet het vuur
ik ben niet, ik ben de dood.
Hier ben ik weer gewekt
door het lied van de dood dat
heviger leven mijn lijf in lekt.
Hoe heet je, wat kan ik voor je doen?

Abbas

Mijn naam is Abbas,
mijn verleden en mijn toekomst: grauwe as.
Maar jij vreemd kind:
zo oud vertrouwd en toch zonder lijfsbehoud,
je schoonheid zo laaiend doet zelfs de zon verbleken,
ben jij niet het meisje waarover zovele spreken?

Zilke

Ik ben Zilke en ik bezing.

Abbas

Zilke, Zilke het circusmeisje, zo heette ze, jij moet het zijn die,
zoals men vertelt tot voorbij de grote plas,
die die vader met z'n zieke vrouw en kind een adem gaf
zodat hij zong totdat hij vrouw en kind genas!
En jij moet het zijn die die die slappe salamander
veranderde in een panter, de verzekingsmakelaar
muteerde tot onbevreesde acrobaat,
en die die bakker vier handen gaf!

Zilke

Men zegt zo veel.
Wat er echt toe doet:
kijk eens aan je linkervoet.

Abbas

Dora ! Mijn geitje, en daar Regine, en Mia, Fabienne, Solange, Laela en Sigrid en
Dooora!
Al mijn geitjes, mijn geitjes tuimelen aan mijn voeten! Hoe kan ik je danken!

Zilke

Misschien zien we elkaar ooit wel weer.

Suzanne

Zilke je maakt het te bont.
Je verdient kletsen op je blote kont.
Ik ben je moeder en jij bent een verloren loeder.
Mijn eis is dus: kom terug naar het familiecircus.
Je ruineert je broers en je zussen
door al dat overdadig zingen en kussen.
Je maakt van de wereld duizend circussen
En terwijl staat je eigen circus
in de min in plaats van in de plus.
Naar publieksgewin kunnen we fluiten als de mussen.
Door jou kan iedereen eender waar op straat
een man met vleugels aan zijn voeten ontmoeten.
Of 's avonds laat een vruchtbare castraat.
Of een saaie computerspecialist die uit een leuwebek een juweeltje opvist.
Weet je, dat pathetische hartje van je waar lamme van gaan lopen en futlozen hun flut
van beginnen lozen dat behoort enkel en alleen ons circus. Zo zit het dus.
Jij komt met je moeder mee.
Jij gaat voor ons renderen.
Vader moeder zult gij eren.
Laat dat onnozel hartje maar al demarreren.

Zilke

Nooit en nimmer meer.
(ze loopt weg)

Suzanne

Sloerie!

Zilke

Nu ga ik slapen.
De mens is een belachelijk dier,
te zwak geschapen, gevaarlijk en expansief,
maar ik heb hem razend lief.
(ze slaapt)

(Suzanne, Bernard, Bernadette, Patsy en Greet komen aangeslopen)

Suzanne

Daar slaapt ze,
mijn afvallige dochter,
ik kocht er
één bij moest ze niet zo frank zijn als een hyenaei,
nu, zonder zeveren,
ze kan een truuk die je geld gaat opleveren,
iets met haar hart,
sensationeler dan zevenbandsbiljart.
Jullie zijn ook familie,
Bij mij wil ze echt nie,
dus nemen jullie haar mee:
ver over zee.
Laat ze optreden in jullie circus.
Daar doet ze goed noch kwaad.
Bij mij loopt ze toch telkens weg en belandt ze op straat.
Ze begint dan met haar zangzaad te bouwen aan de heilstaat,
de vrijstaat die nooit voorbijgaat, dat soort praat.
Ze verandert de hele wereld in een heilig circus,
en terwijl raakt het onze blut door dat gevaarlijk onnut.
Kom, voer haar weg,
mijn liefste rotjoch,
er is geen andere weg.

Pak ze, pak ze.

Bernard, Bernadette, Patsy en Greet

We pakken ze, we pakken ze.
We pakken al wat dat we kunnen.
(over Abbas)
Daar zit nog een rare,
Heeft iemand bezwaren?
We pakken ze, we pakken ze.
We pakken al wat dat we kunnen.
En dan terug op't vliegtuig,
met al ons nieuwe werktuig.

Een circus aan deze kant van de oceaan

Bernadette

Dames en Heren, vergeet uw nagellak, uw hartattaque,
we gaan u hier eens goed soigneren!

Welkom in circus Ngemak.

Welkom, kom, kom een keer dichterbij,
welkom in ons kom kommeke vacuum.

Zorgen voor morgen worden hier van fluidum.

Ik ben uw Bernadette,

ik heb voor u de internationale top klaar gezet.

Mijn artiesten zijn gereed om u te verstrooien,

Laat uw vermoeide ogen in iedere spleet van onze keet
maar eens goed flikflooien.

U mag er eens uit ! Overal uit:

weg van geschiedenis, gedachtenis, gebeurtenis,

weg uit de nis van al wat teer is en smeekt om deernis.

Hier is uw sappig circus,

hier zit u veilig en knus,

tijd voor spektakel en lief gesus.

Laat alles maar eens los,

hier geen ethos die u verdoemt tot de dagelijkse klos.

Al dat moreel gejos is net waar ik u van verlos.

Weg met de waan van goed en kwaad,

Bij ons zit de mot in het gebod,

Afrikaan, Amerikaan of Samaritaan

voor één keer is het echt gedaan:

vanavond geen voor en geen tegen

alleen een milde regen allerwegen

komt over u neergezegen welgelegen.

Dames en Heren:

Hier zijn voor u:

Patsy Andersuitgedraaid!

(Patsy komt op)

Eerst was ze een ambachtelijk freesmachiën,

Dan veranderde ze in een likeurpraliën,

Intussen werd ze nog een plastiek zakske,

een ideaal tijdvakke,

een afdakske,

en dan na een climaxke

is ze wie ze nu is: Patsy de Dierentemster!

Bijgestaan door Greet van Dieperin!

(Greet op)

De maagd die zeven zeeën heeft bedwongen

met als enige zeil: haar wonderbaarlijke flamoës!

Patsy en Greet

(Patsy komt de piste in gereden op een varken terwijl ze van trompet geeft. Ze stapt af, het varken legt zich achter haar neer en rust een beetje. Greet zou wel eens het varken kunnen zijn) Patsy kijkt het publiek in alsof ze zich klaar maakt voor een aria van Bach. Ze buigt serieus. Er schieten twee vissen langs achter uit haar broek de lucht in. Ze draait zich verbaasd om, krabt in haar haar, raapt de vissen op en geeft ze aan haar varken. Het varken trekt haar snoet terug. Ze krabt nog harder in haar haar. Ze presenteert haar varken de vissen opnieuw. Het varken haalt zijn snoet op. Patsy buigt naar het varken en blijkt bereid te zijn het varken te onderwerpen aan een rudimentaire medische check-up. Het varken snurkt. Patsy zwiert verleidelijk met de vissen voor de ogen van het varken. Het varken geeuwt en boert. Patsy krabt nu zo hard in haar haar dat ze een draad te pakken heeft, ze kijkt verbaasd naar de vislijn die uit haar haar komt. Patsy duwt het varken op de rug met de poten omhoog en laat haar vislijn in de open mond van het varken zakken, de lijn snokt, Patsy trekt, het varken boert, Patsy trekt harder en ze haalt een pinguin uit het varken. Patsy is vertederd. Terwijl het varken met buikkrampen en keelpijn zich herpakt, steekt Patsy de pinguin langs achter in haar broek. Patsy zet zich op de rug van haar varken dat nog maar net terug op haar poten staat, en ze zit nu bovenop de pinguin die met zijn bekje naar boven onder de billen moet zijn terecht gekomen. Het varken doet een halve ronde in de piste terwijl Patsy feestelijk en met groot gebaar de ene vis na de andere uit haar mond tevoorschijn tovert. Patsy af.)

Bernadette

Dank u wel dit waren de wereldberoemde Patsy
Andersuitgedraaid en Greet Van Dieperin! Zet u schrap lieve
vrienden want u hebt nog niets gezien, u hebt nog niets gehoord
en onze meisjes laten me weten dat u ook nog niets hebt
gegeten. Dat mag u niet laten gebeuren. Er zijn versnaperingen
en ook mobilfoonabonnementen voor u aan voordeeltarief.
Daar is hij al daar is hij al!

(er is helemaal niemand)

Dames en Heren wat een vaart wat een gevaar: Abbas! hier is
voor u Abbas uit het zonnige Iran!

Abbas

(Abbas op, te laat)

Abbas de prinselijke komt heel alleen in het midden van de piste staan. Hij kijkt timide maar beslist. Onder poetische en gevoelige muziek strekt hij langzaam en geraffineerd zijn arm rolt zijn hand open als om een een geit onder de kin te strelen, hij ontrolt zijn tweede arm en streelt een tweede geit onder de kin. Hij zegt:

“mee, meei meei” .

Hij doet enkele stappen naar achter, en zwiept in één beweging ondersteboven en staat op zijn handen. Hij zegt

“Hop! En hop! Hop en hop en hop hop hop hop!”

en tuimelt terug op zijn voeten, hij groet links, hij groet rechts en groet het midden, hij loopt naar voor op de scene en doet teken aan zijn geitjes om te volgen, ook de laatste achteraan, hij loopt en maakt een plotse bocht en roept

“Hop! En hop en hop hop hop hop!”

nog voor de hij de laatste “hop” heeft uitgesproken zit hij al op handen en voeten op de grond, kijkt links, buigt het hoofd en kijkt tevreden naar rechts, dit herhaalt hij snel

drie keer. Hij staat recht, en uit een vouw van de satijnen sjaal rond zijn middel haalt hij een fijne fakkel tevoorschijn, hij ontsteekt hem, gooit hem draaiend de lucht in en vangt hem blindelings terug op. Terwijl hij strak en stralend het publiek in kijkt, de toorts in zijn rechterhand voor hem uit, doet hij met zijn linkerhand achter zijn rug een teken en roept:

“Dora!”

hij alleen ziet Dora voor hem verschijnen, hij streelt haar onder haar kin en kijkt haar lief in de ogen. Hij gebaart dat ze op haar achterste poten moet staan. Hij vraagt applaus, hij ziet Dora op haar achterste poten wankelen, hij zet zich op zijn hurken en brengt de fakkel naar de grond. Hij legt zijn vinger op de mond als vraag aan publiek en orkest stil te zijn. Tromgeroffel: langzaam beweegt hij de fakkel naar waar de achterpootjes van Dora op de grond zouden moeten staan en terug, hij roept:

“Eejn, tweej, driej...”

en op drie snokt hij de fakkel rakelings over de vloer zodat Dora moet springen, onmiddellijk houdt hij zijn hand klaar om Dora haar evenwicht te helpen behouden maar dat blijkt niet nodig en hij roept naar publiek en orkest:

“Bravo!”

Hij zet zich klaar om het een tweede keer te doen, maar nu houdt hij de fakkel twintig centimeter van de grond. Hij nodigt het publiek uit mee te tellen:

“Eejn, tweej, driej...”

En op drie zwiept de fakkel twintig centimeter over de grond, hij moet nu hoger kijken om te zien of Dora recht blijft maar ook dat lukt en hij jubelt:

“Bravo! Bravo bravo!”

Hij vraagt tromgeroffel. Hij staat recht, houdt de fakkel een meter boven de grond. Uit de tedere gebaren van zijn linkerhand valt af te leiden dat in zijn ogen de kin van Dora maar een halve meter hoger komt dan de fakkel. Hij telt samen met het publiek.

“Eejn, tweej, driej...”

en zwiept de fakkel ter hoogte van zijn heup van links naar rechts, hij kijkt omhoog, kijkt omlaag en gooit juichend de fakkel in de lucht, hij laat het publiek applaudiseren, roept bravo, en kust Dora lang op de mond, tot ze weer met vier poten op de grond staat. Abbas gaat af, verrukt.

Bernadette

Bravo! Geef die jongen een vette saus van applaus.

Hij is nog ondervoed, maar weet wel al hoe het moet.

Nu dames en heren, is de moment gekomen

om u onze nieuwste aanwinst te tonen.

Tegen dit mirakel bent u niet verdedigd:

Laat u zich vermaken door het meisje dat in zich verenigt:

Dood en ontwaken!

Breng haar op!

(Zilke wordt opgereden, in een kooi onder een doek)

Hieronder zit een levenswonder.

Zodra dit doek wegglijdt

spreidt zij haar ogen wijd.

U en u en u allen één na één zal zij aankijken

en haar hart zal bezwijken.

Elk van u zal ze genadeloos doorgronden

tot in uw diepste afgronden.
En dan zal zonder reden en zonder maat,
een liefde, tot ver over alle randen,
in haar voor elk van u ontbranden.
Haar minne zal zich uitleven
en laaiend gaan over alle schreven,
tot haar hart het zal begeven!
Wat dan gebeurt kan ik niet beschrijven,
Maar ik zeg u: het zal u voor de rest van uw dagen bekliven.

Doek!

Zilke

Eindelijk licht, ik zit hier al dagen gevangen.
Ik was bijna van verveling de lucht gaan behangen.
Waar ben ik? Wat doe ik hier ?
Blijkbaar het zelfde als elders en overal:
Is dit nu Amerika of China?
Is dit eeuwen voor of na?
Het is altijd hetzelfde rattenbal:
Weer zoveel mensen samen
en toch alleen maar eenzamen.
Al die leeggelepelde gezichten,
doffe lichten: jullie houden me beet.
Oh arme belachelijken! Is er erbarmen voor deze hachelijke
poging die stinkiepinkie leven heet?
Mensen: stuk voor stuk helemaal stuk,
nochtans allemaal tuk op geluk.
Voor strijd en rechtvaardigheid een matig talent:
liever gezellig samen in een verwarmde tent.
Nergens een gevederde rug,
Nergens van diamanten adem een brug
naar o de genadedame, waarheen verdwijnt zij nu?
Waar is hier een dapper drippdruppellend dompellied
dat ons van deze propere parking takelt?
Of lachvruchten vers uit de zomerzon gekakelt!
Of drinkbare pilaren?
Och de zwendel is te lang, de tijd te kort,
ons bestaan te gortig. Het zwakke vlees
knort en snort en wint de rotste ratrace.
Auw een stroomstoot die zich mijn hart in stort!
Ik zou een pleister op al uw wonden willen zijn,
En dauw op uw ontstoken monden,
Aau weer wordt mijn hart getart,
ik stroom vol, ik stroom over.
Ik sterf.

dit is het lied van de dood
ik ben de laatste adem en het begin
ik ben van niemand en van allen

ik ben niet ik ben de dood
ik ben niet het licht en niet het duister
ik ben niet ik ben de dood
ik ben wat leven neemt en geeft
ik ben de schoot ik ben de dood
ik ben niet de vlam, niet het vuur
ik ben niet, ik ben de dood
ik zing niet en ik zwijg niet
ik ben geen zucht en geen kracht
ik ben niet, ik ben de dood

Hier ben ik weer. Ontwaakt.
Mijn hart werd weer een klankkast voor de onvoorstelbare noot
die zelfs mijn dood opnieuw doodt.
Steekt u nu eens uw vinger in uw neus?
Of u dat nu doet of niet u hebt geen keus:
vanaf nu danst in uw kop uw snot de foxtrot.

(Bernadette en Bernard komen op, ze trekken weer het doek over Zilkes kooi)

Bernadette

Bravo Bravo Dames en heren,
dit was het voor vanavond!
Wij zien u graag terug,
en wees nu niet zo stug
verwen u zelf nog vlug,
achteraan in de tent
met een cola en mobilfoonabonnement!

(Rafaël vanuit het publiek)

Rafaël

Dat was prachtig:
Mijn snot danst nu als een school sprot.
Maar wat ik me nu afvraag:
Als ik nu nies,
staat dan mijn vrolijk verzet weer op verlies?

Bernard

Excuseer meneer,
de vertoning is gedaan.

Rafaël

Dat hoeft u niet nog eens te illustreren.
Ik wil u alleen feliciteren.

Bernard

Wat hebt u hier te zoeken?

Rafaël

Mooie tent, uw geschiedenis is mij wel gekend:
beetje zwart tijdens de twee wereldoorlog,
dan in het kielzog van de Duitse bezoeker
kwam de eerste investeerder met zijn woeker.
Tegenwoordig wat subsidie
dankzij de zoetsnoetideologie.
Intussen de hele familie uitgezworven
over de hele wereld heeft uw clan een stek verworven.
Wel, uw activiteiten interesseren mij,
ik ben ondernemer investeerder,
en vooral dat meisje op het eind
was werkelijk zeer verfijnd.
Wat moet dit circus kosten?
Hier is mijn kaartje,
bel me, het bespaart je.

Greet

Mag ik mijnheer zijn naam weten?
U komt hier zomaar binnengesmeten,
misschien wil ik dat mooie pak van u wel even opmeten?

Rafaël

Rafaël heet ik, aangenaam.

Patsy

Ik ben Patsy,
ook na de uren een attractie
met een zijdenkans op satisfactie...

Greet

Zeg maar Greetje.
Meneer Rafaël,
voor ik je de vraag stel
wat je vindt van mijn kleedje,
als je nu één facetje zou moeten uitpikken van ons hele circus, één knopje dat jou
persoonlijk het meest aantrekt, wat zou dat dan zijn?

Rafaël

Moesten we begin en eind van ons verlangen kunnen kennen
het zou ons ons tot de dood blijven jennen.

Greet

Je kan toch –oh mijn topje- een tipje oplichten?

Rafaël

Probeer je me voetje te lichten?

Greet

U hebt vast hele grote voeten.

Rafaël

Ik verstop niet
dat Zilke me niet koud liet.

Patsy

Wat is het dan dat je in haar hebt gezien?

Rafaël

Lieve trien, ik heb iets ongezien gezien.
Het lijkt me een raadsel, door geen mens te zien,
hoe zij in alle elegantie ons allen kan ontzien.

Greet

Bij mij Rafaëlletje flanelletje mag je al eens wat meer zien.

Bernard

Het is tijd dat u opstapt nu.

Rafaël

Kan ik Zilke niet even zien?

Patsy

Oelala, meneer heeft het goed te pakken.

Bernard

Dat kan nu niet, nee.

Rafaël

Stelt ze het goed?

Bernard

Uitstekend maar dat zijn uw zaken niet.

Rafaël

Kan ik u vertrouwen?

Bernard

Iedereen werkt in ons circus met broederlijk plezier.
Wat u daarvan vindt interesseert me geen zier.

Rafaël

Zo stellig! En is iedereen daarmee akkoord?
Abbas, u heb ik nog niet gehoord?

Bernard

Hij moet zwijgen!

Rafaël

Wat een broederlijk plezier,
meneer de aasgier.

(tot Abbas) Beste man, ik hoor u graag.

Abbas

Mijn volk en ik,
getekend door
een hand zonder lichaam.
Mijn volk en ik,
geketend aan
een zwart betonnen raam.

Bernadette

Zo sentimenteel als een grieperige muis.
Iedereen bed in en u: naar huis!
We hebben allemaal wel eens last van heimwee
de vraag is: wat doe je ermee.
Vort! Iedereen naar zijn woonwagen!
Gedaan hier met dat klagen.
Staat u hier nu nog?
Zilke is een gelukkig joch.
Koopt u gewoon morgen opnieuw een kaartje
wie weet tovert ze u dan wel een honingbaardje.

Rafaël

Mijn aanbod blijft geldig,
Maar mevrouw: uw haar ligt net iets te geweldig.

(Rafaël vertrekt)

Patsy

Volgens mij vermoedt hij dat we ze gevangen houden.

Greet

Als we ze goed verzorgen kunnen we ze denk ik wel verborgen houden,
wie weet went het wel. Slaapwel.

(Bernadette, Patsy en Greet gaan slapen, Bernard is nog alleen, hij hoort snikkend
zingwenen vanonder het doek over de kooi)

Bernard

Wie weet went het wel,
wie weet. Wel ik weet:
het went niet, ze weent,
mijn kleine kleindochter.
Ze mag niet leven,
ze mag niet sterven.
Wie weet went het wel,
maar wanneer alleen haar
tranen weerkaatsen weegt
dit hele leven mij te zwaar.
Mijn weeldekind ik heb alleen
geweeklaag voor jou,

ik zou je paarden willen geven
en zonnige dagen, maar
je schoonheid en je lot zijn
niet te dragen.
Wie weet went het wel,
wel ik weet: het went niet.
Ik wou dat ik je lot
kon keren, maar dat kan ik niet.

(Het scherm spingt aan: het gezicht van Suzanne verschijnt groot in beeld, ze zit achter haar computer en spreekt door de webcam.)

Suzanne

Pa... Pa! Antwoord eens kerel.

Bernard

Suzanne, ik luister.

Suzanne

Hoe is het daar?

Bernard

Het is.

Suzanne

Ja maar hoe is het?

Bernard

Het is, en het is niet goed en niet slecht, niet levend en niet dood, dus het is verschrikkelijk Suzanne.

Suzanne

Je kan toch zeuren. Hoe stelt mijn dochter het?

Bernard

Half een half.

Suzanne

Dat is mijn lievelingsdrankje, een half een half, toch de smaak van champagne en je spaart uit, ideaal. Hier gaat het vet goed. Zonder Zilke vervelen mensen zich terug op straat, en ze komen terug het circus in. Kassa kassa kassa. En daar? Kan je je kleindochter te baas?

Bernard

Zilke trekt veel volk. Ik mag gerust zeggen dat we succes hebben. Er was daarnet een man die omwille van haar het circus wil opkopen.

Suzanne

Wie is die man, heeft hij zich bekend gemaakt?

Bernard

Een ondernemer, ik denk dat hij verliefd is op je dochter.

Suzanne

Iets waar ik me zorgen over moet maken?

Bernard

Ik denk het niet.

Suzanne

Afhouden zonder argwaan te wekken, dus afhouden en heet houden tegelijk.

Bernard

Suzanne, het is of hem afschepen of hem dichterbij laten komen.

Suzanne

Als je hem afscheept wordt het voor je het weet een obsessie, zo gaat dat met verliefde mannen. Dus niet doen. Heb je zijn naam? Dan laat ik zijn profiel eens natrekken.

Bernard

Dat hoeft niet Suzanne.

Suzanne

Je zou toch niet willen dat er iets ergs gebeurt, niet?

Bernard

Nee, dat zou ik niet willen.

Suzanne

Allez vooruit dan, kan ik op je rekenen?

Bernard

Ja Suzanne.

Suzanne

En geef een dikke kus aan ons dochtertje en aan haar oma ook.

(Bernard antwoordt niet meer, en draait zich om.)

Pa? Pa? Ben je al weg? Dag, en het beste nog!

(Bernard af)

(muziek, slaapliedje)

(we horen intussen off stage: het geluid van Bernard die het domein op loopt, de deur van de caravan openmaakt en de stemmen van Bernard en Bernadette)

Bernard

Bernadette?

Bernadette

Hier, ik lig al in bed.

(we horen de koelkast opengaan, horen hoe een blikje bier er wordt uitgenomen en hoe Bernard het opentrekt)

Bernard

Ik kom direct.

Bernadette

Waar zat je nu?

Bernard

Suzanne heeft gebeld. Ze doet je de groeten.

Bernadette

Kom je bij me liggen liefje?

Bernard

Direct. (stilte, hij drinkt) Bernadette misschien is ...?

Bernadette

mmmm?

Bernard

Niets.

(alles verstilt)

(donker)

(Plots zien we op het scherm hoe Zilke uit haar kooi kruipt. In het donker zien we, close op haar gezicht, hoe ze uit de tralies stapt en een dooltocht begint door de nacht. Ze dwaalt door het slapende circus en haar omgeving. De assistent die haar moet bewaken ligt te snurken. Ze kijkt in vuilbakken en haalt er een halve wafel uit en eet die op, ze gaat naar de koelkast en haalt er water, brood en kaas, en ze loopt naar de piste en verder...)

Zilke

Wat een kloterij: gevangen in een kutnegorij.

Van je familie moet je het hebben:

gestrikt in de spinnewebben

van het departement amusement.

En ik zou zo graag de wind vouwen

tot in het blauwe van rood,

lood smelten tot papavervelden,

en op geestige stelten zetten de stoffige helden,

en dan wil ik in ieders oog een fontijn,

uitgestrekt als een grenzeloos plein,

een pleisterplaats voor heilig gemis in ieders iris,

en dan wil ik nog alle handen

laten stromen over hun eigen randen...

Rafaël

Zo mooi zo zacht zo zilverfijn dat moet Zilke zijn!

Zilke

Wie ben je?

Rafaël

Iemand die voor jou door vuur en door zee wil gaan.

Zilke

Een amfibie?

Rafaël

Heb clemencie, ik vind je bloedelijk prachtig.

Zilke

Meestal vinden mannen me raar.

Maar dat is natuurlijk ook wel wat waar.

Rafaël

Houden ze je hier gevangen?

Zilke

Yep. Toen ik los liep door de straten kon ik al wat klem zit vrijlaten.

Maar mijn vrolijk verzet werd onmiddellijk stopgezet,

ik werd geschaakt en gevangen gezet.

Weinigen weten het maar het departement amusement

is het gevaarlijkste regiment: het houdt iedereen kalm en content.

Rafaël

Maar dat ze ook geweld gebruiken ben ik niet gewend.

Zilke

Er circuleert heel veel geld, en dat kan blijkbaar niet zonder geweld.

Rafaël

Maar ik heb ook veel geld,

ik heb het net nog geteld,

ik kan het circus kopen

en jij en ik kunnen samen

de wijde wereld in lopen!

Zilke

Je lijkt me een mooie en lieve man, maar al wat je doen kan is naar huis gaan, je bed in kruipen en slapen.

En morgen je herinnering aan nu voeren aan de apen.

De zon gaat zo meteen opkomen,

en dan gaat ze weer onder,

en er zal niets veranderd zijn.

Rafaël

Mag ik morgen terugkomen?

Zilke

Wees maar voorzichtig.

Rafaël

Dag Zilke

Zilke

Dag.

Rafaël

Heb ik je al gezegd dat ik je heel mooi vind?

Zilke

Ik dacht van wel.

Rafaël

Ik zal dat dan morgen voor de zekerheid nog eens komen zeggen.

Zilke

mmm

Dit is heerlijk

Rafaël

Dit is heerlijk dit is nieuw

mmm

Zilke

Mmm

Rafaël

Dit

Zilke

kietelt

Rafaël

Dit kietelt in mijn buik

Zilke

Dit kietelt in mijn buik

Rafaël en Zilke

Mmm mmm

Hier groeit een liefdeskieuw

Mmm mmm

Het is al magnolia dat ik ruik

Mmm mmm

Dit is heerlijk dit is nieuw

(Rafaël af)

(Vrolijke ochtendmuziek, Patsy en Greet doen ochtendgymnastiek.)

Patsy en Greet

Been omhoog en elleboog in pijl en boog,
en been omhoog en elleboog in pijl en boog...

Patsy (terwijl ze verder trainen)

Ik heb van de grote neus van die Rafaël gedroomd, vrij onbeschroomd.

Greet

En? Uitgestoomd?

Patsy

Hij nam mij mee in een riviertje,
we zwommen en ieder spiertje werd een diertje,
en wat later was het net of ik werd zelf dat water.

Greet

Ik weet niet of hij te vertrouwen is.

Patsy

Och, het is niet omdat hij geld heeft
dat er iets louche aan hem kleeft.

Greet

Kruip jij maar met hem in de sloot,
ik vind zijn neus net iets te groot.

Patsy

Ik weet anders wel hoe ik daarmee om kan.

Greet

Ik denk dat hij die wat te gretig in andermans zaken steekt.

(Bernadette op met een koffertje)

Bernadette

Dames kom eens hier.

(ze stoppen met hun oefeningen en gaan bij Bernadette zitten, Bernadette klapt het koffertje open en haalt er dikke pakken geld uit)

Een extraatje. Meisjes: alsjeblief.

(ze geeft elk een hoge stapel geld).

Greet

En Abbas en al de anderen?

Bernadette

Ik heb echt iedereen graag

maar stel je voor dat het blijft liggen op iemands maag
waar dit geld vandaan komt of een andere lastige vraag.
Daarom: ik houd het liever zen,
deze bittere pil bespaar ik hen.

Patsy
Capito.

Greet
Ik vermoed hier toch een lichte stank.

Patsy
Kijk, hoe proper, amper gekreukt, vers van de bank.

Greet
Ik weet toch graag iets meer.

Patsy
Heho, Greetje wil nog een weetje voor haar krocht vol achterdocht.

Bernadette
Dames! Oefenen: Eén, twee drie!

...

Bernadette, Patsy en Greet
Samen zingen voor het vaderland.
Wij staan garant voor een plezanter land.
Leve de amusante middenstand.
Veiligheid, zekerheid, goed bestuur,
wij bieden tot vanavond elf uur
solden op een beveiligde blaffetuur.

(Abbas verschijnt, hij oefent met zijn afwezige geitjes, Bernadette af)

Patsy
Goed jongen, heel mooi. Maar van mij mag er toch wat meer petrol in zitten.

Greet
Dat moet kunnen Abbasje, petrol hebben jullie toch genoeg ginder?

Patsy
Ja maar hij heeft die daar gelaten he Greet, van petrol worden zijn handjes vuil.

Greet
Zeg Abbas, kunnen we niet eens klappen over jouw akt? Ik vind die namelijk nogal
aan de brave kant.

Patsy
Wel nu je erover begint, ik vind dat ook.

Greet

Maar we bedoelen dat goed, circus is teamwork vriend.

Patsy

Het verbaast me eigenlijk, want zeg nu eens eerlijk: jullie hebben toch een iets explosiever gevoel voor humor dan wat je hier brengt?

Greet

Wat zou je ervan vinden dat we samen eens naar je akt kijken?

Patsy

Ja, laat ons er eens wat aan sleutelen.

Greet

Pas op ik vind het heel sympathiek wat je doet, maar ik denk toch dat het publiek iets stevigers vraagt.

Patsy

Je zou bijvoorbeeld iets interactiever met het publiek kunnen omgaan, ik zeg maar iets, we geven het publiek varkenspoten en ze mogen die naar je kop gooien als een geitje struikelt.

Greet

Dat vind ik een goed idee. Natuurlijk Abbasje, je hebt het jezelf wel heel moeilijk gemaakt door de verbeelding zo de vrije hand te geven in je akt, want als het publiek de sprongen van je geitjes moet verbeelden, dan kan het even goed zich een struikelend geitje verbeelden.

Patsy

En iedere keer dat gebeurt moet jij dus wegduiken voor een varkenspoot. Je kan dat elegant doen en je kan zelfs in de richting van Mekka wegduiken als je daar veiliger voelt.

Greet

Het is van belang Abbasje dat je je publiek lieflijk betreft in je akt, ze moeten er echt in kunnen opgaan.

Patsy

En het publiek vraagt steeds sensationelere akts.

Greet

Wat denk je?

Patsy

Prachtig. Maar naar mijn smaak is dat toch iets te gevoelig.

Greet

Ik moet Patsy daar effectief in bij treden ja.

Patsy

Ons publiek kijkt graag eens naar een Oosterse prins of een eigenaardige barbaar, alleen al de gedachte dat er misschien een bom onder die tulband zit vinden we al erg opwindend, maar je mag niet vergeten dat je onze slaaf bent.

Greet

Natuurlijk: jij bent onze lievelingsslaaf en daarom krijg je hier lekker eten en een mooie pree, maar je moet toch beseffen dat de mensen niet graag hun slaven recht in de ogen kijken. Als jij dan afkomt met gevoelerig gezang wordt dat snel wat drammerig, begrijp je?

Patsy

De mensen uit ons publiek hebben nu eenmaal het comfort verworven om hun slaven niet iedere dag in de ogen te moeten kijken, wel, ze staan dat verworven recht niet graag af.

Greet

(tot Patsy) Ik denk niet dat hij ook maar iets verstaat van wat wij hier zeggen.

Patsy

Dan moeten we hem misschien helpen. Aanschouwelijk leren, zo doen wij dat hier, ons onderwijs is echt al heel goed ontwikkeld.

Greet

Zet je hier eens. (ze manoeuvreert Abbas naar een centrale plaats)
Jij doet nu nog even niets. Patsy en ik zijn publiek, en dit hier (ze wijst op haar schoenen) zijn varkenspoten. Daar kan je je wel iets bij verzinnen zeker?

Patsy

Aan talent voor verbeelding geen gebrek. In ons onderwijs maken we gebruik van wat er al in de leerling aanwezig is.

Greet

(doet haar schoenen uit) We leren je nu je circusakt verbeteren, maar je mag van ons ook nog andere dingen leren als je dat wil.

Patsy

De poep afvegen bijvoorbeeld. (zet zich naast Greet, doet haar schoenen uit) Maar ok, dat is voor later. Dus jij doet die dingen met die geitjes van jou die wij ons moeten verbeelden. Doe maar.

Greet

Heb jij dat nu ook? Ik zie helemaal geen geitjes dartelen, ik zie hem iets helemaal anders doen met die geiten.

Patsy

Och ik ook, er moet toch iets zijn in hem dat dat oproept.

Greet

(Gooit haar eerste schoen) Die had je niet zien komen hé vriend.

Patsy

(gooit ook een schoen) Knor knor!

(Abbas blijft roerloos staan, ook wanneer hij een schoen in zijn ribben krijgt)

(Bernard komt op)

Bernard

Wat doen jullie?

Patsy

Wij helpen Abbas een handje.

Bernard

Abbas, is dat zo?

(Abbas gaat met geheven hoofd langzaam af.)

Greet

Grapje.

Bernard

Och ik wil het niet weten,

ik wil nog een appelflap eten en dan slapen,

mijn wil ligt weer stil op apegapen

verontwaardiging ontgaat me

Ik vecht tegen de slaap

maar uit mijn mond springt schaap na schaap

sorry ik had mijn leven zo niet bedoeld

ik word door vermoeidheid overspoeld.

Het is al lang geleden dat voor het eerst mijn fors verflauwde

Het is of ik met twee handen een golf melk moet tegenhouden.

Greet en Patsy

Maar toch, maar, Bernard,

we zullen je voeten eens goed soignereren

je kan je slaap bij ons parkeren

Je hebt te lang met verontschuldigen gezeten

en de regen laten komen

je bent je kopje vergeten

en ook je dromen zijn je overkomen

geef je maar aan onze handen

en laat je verlangen stranden

bij ons ben je veilig en geborgen

laat sombere gedachten maar verborgen

er is niets dat hoeft

dat onze rust overtroeft

vergeet andermans leed

laat het voor de arme proleet

de wereld draait goed voor ons

word maar van dons

maar toch, maar, Bernard

Bernard

Oh meisjes dank je
Ik mag weer slapen
Slapen in jullie als een dode
En druiven eten en circus spelen
En iedereen kalm
Lam leven als een oude zalm
Met een bescheiden blos
Ik word weer zo onverschillig als de kosmos.

(het scherm springt aan, telefoon met de webcam van Suzanne)

Suzanne

Pa, ma, is iemand daar?

Bernard

Suzanne, dag, hoe gaat het?

Suzanne

Mensen van op straat zijn binnengebroken!
In woede ontstoken, ze zijn nu in huis!
Ze zoeken Zilke. Koortsig gedruis.
Ze zijn razend dat ze nergens meer is opgedoken.
Ze hielden van haar. Ze zeggen ze behoorden hen.
Ze zijn woest op ons, ze weten dat ik het ben
die haar heeft weggestuurd. Ze zeggen dat Zilke
hen beter maakte, hen kieuwen aannaide
en orchideeën van hun oren maakte
en onrecht en rotte plannen laakte.
Nu zitten ze in de keuken en
vraag me niet hoe ze de badkamer in raakte.
Ze zeggen Zilke was zonder wonder,
ze willen haar op handen dragen,
hun gulle geeftser hun eindeloze herleefster,
ze noemen haar hun grappige franke tik,
hun vooruitblik zonder schrik.
Ze willen ze bevrijden, ze zullen ze eender waar gaan halen.
Ik zei nog als je ze wil zien dan kan je betalen.

auu!

(Suzannes hoofd verdwijnt met een snok van de webcam, we horen gegil en gekrijs en gestamp. Suzanne verschijnt weer voor de webcam met bebloed gezicht.)

ik fenk fat ik fe foch ga komen halen
ik sluit ze op ze is van mij
ik moet mijn kind beschermen!
Ze hoort bij mij!

Bernard

Suzanne toch!

Suzanne

Ze zijn niet eens proper ach wat een vulgaire zwendel
ik neem het eerste vliegtuig, houd intussen Zilke achter slot en grendel!

(De webcam floept uit)

Bernard

Dit loopt helemaal fout.

(allen bang af)

Rafaël

Oh wat een mooie dag!
Waar zit ze mijn zoetste vreugdelach?

Bernadette

Och daar, hij weet nog van niets
Hoe maken we hem diets
Dat hij beter de Mont Ventoux beklimt met de fiets?

Patsy

Schone Rafaël, geef eens hier uw fijne oorlel:
Zilke zit voorgoed verstopt,
het is best dat je hart voor iemand anders ontpopt.

Rafaël

Ik weet er alles van: ik ben vannacht bijna verdwaald in haar haren van zijde.
Jullie houden haar gevangen maar ik zal haar bevrijden!
Voilà: hier is mijn cheque, aan geld en liefde geen gebrek.

Bernadette

Holala wat een venijn, wie pocht er ?
Beste man: ga en dek uw checue
in plaats van mijn kleindochter.

Bernard

We kunnen dit ook vriendelijk afhandelen:
Meneer Rafaël, wilt u even met mij gaan wandelen?
Luister, gisteren kregen we nieuws van haar moeder,
Ze kan hier elk moment staan.
Zij heeft er van kindsafaan alles aan gedaan
Dat haar zieke Zilke een veilig onderkomen
Blijvend in het circus kon bekomen.
Maar dat wilde ginds niet zo lukken
want Zilke maakt van tralies krukken
en haar doodslid verschalkt ieder onderdrukken.
Ze ontsnapte ieder keer uit de circustent

en heeft zich rechtreeks tot de straat gewend
het resultaat is gekend:
in heelder stadswijken, tot in de armste holte,
ontstak haar doodslied een vuur, een vreugde, een revolte.
Daarom zijn wij haar ginds gaan schaken,
Maar intussen kunnen de mensen daar aan Zilke niet verzaken.

Suzanne

Eindelijk! Ik ben er! Is er hier iets te drinken?
Ik heb een jet-lag waar ik maar beter op kan klinken.
Dank u wel, breng mij nu mijn Zilke, en snel.

Rafaël

Mevrouw, permitteer me, wat gaat u met haar doen?

Suzanne

Opsluiten godverdereetlepel stuk kalkoen!

Rafaël

Ik vezet me!

Suzanne

Oh red me, noch zo één en please: ontsmet me.

Rafaël

Ik ben een ernstige huwelijkskandidaat!
Ik wil niet dat ze met u meegaat.

Suzanne

Zal u het dan zijn die die volkswuede verslaat?
U hebt geen idee hoe het er bij ons aan toegaat.
En ik verzeker u: vroeg of laat
Is het naar hier dat dat overslaat.

Rafaël

En volkomen terecht.

Suzanne

Man toch, jij bent huwelijkskandidaat?
Houd dan zelf je portomonee maar paraat
Want als je ze de straat op laat,
dan heb je weinig wol en veel geblaas.

(Zilke op)

Zilke

Mama? Wat doe jij hier?

Suzanne

Lieve Zilke, ik kom je redden.

Zilke
Redden? Jij?

Suzanne
Ja mijn kind, de mensen van de straat zijn slecht gezind.
Om je te beschermen blijf je een tijd in een kooitje
En je krijgt een nieuwe playstation mee, dat verstrooit je.

Zilke
Dat doe je niet.

Suzanne
Dat doe ik wel.

Zilke
Ik ga gillen.

Suzanne
Dan krijg je ook een pak voor je billen.

Zilke
Je bent geen moeder, je bent een heks.

Suzanne
Zoiets zeg je niet.

Zilke
Je bent geen moeder, je bent een heks.

Suzanne
Nu is het genoeg.

Zilke
Je bent geen moeder je bent een heks.

Suzanne
Je treitert, je daagt uit, pas op of ik haal uit.

Zilke
Je bent geen moeder je bent een heks.

Suzanne
Wil je het weten ja?

Zilke
Je bent geen moeder je bent een heks.

Suzanne
Je hebt erom gevraagd:
Inderdaad ik ben niet je moeder maar ik ben ook geen heks.

De waarheid is, als er iets is dat ik vies vind, dan is het seks.
Alleen toen ik je in een vuilbak heb gevonden
raakte ik wat opgewonden.

Bernadette

Suzanne!

Suzanne

Zo is het mama, Zilke is niet je kleindochter.
Ik hoorde geweest onder oude kranten en ineens had ik een baby beet.
Ik vond dat de ideale variatie op het planten van een plasser in mijn spleet.

(Zilke zakt door haar benen)

Rafaël

Help haar, ze bezwijkt!

Suzanne

Ik ben gelukkig los van al dat gesmos met eros, pathos en liefdesgeklos.
Aleen: na jaren hoopte ik eindelijk op wat hulp voor mijn inkomen.
Maar zover is het tot hier toe nog altijd niet gekomen.

Rafaël

Ze sterft!

Suzanne

Dat is hoe ze publiek werft.

Rafaël

Nee, normaal zingt ze.
Maar hier verzinkt ze!

Bernard

Laat me haar pols voelen.
Water!

Rafaël

Te laat ze is dood.

Patsy, Greet, Suzanne, Bernadette, Bernard

Dood? Dood! Dood?

Suzanne

Och zo meteen zingt ze weer haar liedje en slaat ze iedereen uit zijn lood.

Rafaël

Dat laatste was de genadestoot,
U hebt mijn geliefde gedood.

Suzanne

Als ze al dood is,

dan heeft ze dat toch wel zelf gedaan.

Rafaël

U gaat eraan.

(hij neemt een pistool uit zijn binnenzak en schiet Suzanne dood, hij duizelt, hij gooit het pistool op de grond)

Bernadette

Nee! Mijn dochter, en mijn kleindochter!

Wat is er misgegaan ? Hoe is dit aan mij voorbij kunnen gaan?

Het is uit mijn schoot dat deze ontspoorde gruwel ontsproot!

Dit wil ik niet overleven, dit is voor mij geen leven !

(ze neemt het pistool op de grond, richt het op haar buik, schiet en valt dood neer)

Bernard

Ik ben nu precies wat duizelig, wat mottig zo.

(hij gaat naar Bernadette, neemt het pistool uit haar dode handen)

Ik heb nu nog nooit iets gedaan, iets dapper, iets beslist.

Behalve nu: dit wordt de weg naar mijn eigen kist.

(hij schiet zichzelf in de buik en valt dood neer, naast Bernadette)

Greet

Patsy, nu zijn wij nog de enige,
hoe zullen wij ons verenigen?

Patsy

Eén van ons moet nu het heft in handen nemen,

Omdat jij altijd onrustig wordt van extremen,

Zal ik vanaf nu de leiding waarnemen.

Greet

Wat nu? Zie jij je kans schoon?

De lijken nog warm en jij claimt al de troon?

Patsy

Geef toch toe, koelbloedigheid en leiderschap is bij jou een gemis.

Dit is duidelijk: vanaf nu ben ik de directrice.

Greet

Die frustratie komt precies van diep.

Maar ik wist wel hoe jij in het geniep

liefst de plak wou zwaaien

en de kas leeggraaien.

Patsy

Niet eens met mijn besluit?

Dan vlieg je meteen eruit.

(Greet neemt het pistool uit Bernards dode handen, en richt het op Patsy)

Greet

Ik zou toch deze discussie ten gronde willen voeren.

Patsy

(haalt een pistool uit haar jaretelle en richt het op Greet)
We zullen zien wie wie de mond zal snoeren.

Greet

Ben benieuwd wat je ervan bakt,
want je verstand is al jaren in je borsten gezakt.

Patsy

Als je zo blijft kwekken,
ga ik toch iets van je loon moeten aftrekken.

(Greet schiet, Patsy is geraakt, Patsy schiet nog net en valt dood neer, Greet valt dood neer)

Rafaël

Oh wat een gruwelijk lot!
Is onder deze sterren dan niets genadig
en eindigt echt alles gewelddadig?
Abbas, kijk wat een bloederige plas.
Wat nu? Hoe verder?

Abbas

Ik ben herder.
Ik heb mijn geitjes van Zilke gekregen.
Ik kan proberen of zij dit bloedbad kunnen uitvegen.

Rafaël

Oh, nee, dat kan ik echt niet meer slikken,
zeg niet dat je geitjes bloed oplikken?

Abbas

Nee nee, maar misschien kunnen zij wel iets extra.
Dora, Regine, Mia, Fabienne, Solange, Laela, Sigrid en Dora!
Hier zijn ze, dieren houden toch beter hun manieren
dan mensen, ik zou het anders wensen.
Dames kom, kijk daar ligt Zilke.
Rafaël, doe jij haar schoenen uit, snel.
(Rafaël doet het)
Dora jij gaat als eerste.
Lik eens met je tong,
dit is het meisje dat zo mooi zong.
Ja lik maar maar onder haar hiel,
lik maar, moest ze nog leven het was zeker iets dat haar beviel!
Regine zet je erbij, kieteldekietel misschien komt ze wel bij.
Mia, aan jou, lik ze gauw want ze ziet al blauw.
Fabienne, sloeber met je tong en geef terug leven in haar long.
Solange, flap die zolen misschien zit er nog een adem verscholen!

Laela, lik die Zilke in de gloria!
En nu ook nog Sigrid: lebbber haar sprankelfit!

Zilke

Zo dood ben ik nog nooit geweest
Dit was het uur van het beest.
Zie hoe de piste ligt bezaaid.

Rafaël

Je bent ontwaakt!
Oh liefste liefste ik kan niet geloven dat je weer van gezondheid blaakt!

Zilke

Wat een slagveld, Abbas, hebben je geitjes mij gered?

Abbas

Zeker Zilke, ze hebben allemaal hun best tongetje voorgezet.

Rafaël

Kom, Zilke en jij ook Abbas,
Snel weg hier van deze plek
vol bloed, verderf en as.
Laat ons een nieuw leven beginnen
Een leven vol verzet en beminnen!

Zilke

Moeten we hen hier dan dood achterlaten?

Rafaël

Iemand zal hen wel begraven,
Desnoods worden ze voer voor zwarte raven.

Zilke

Misschien moet ik hen een kans geven?

Rafaël

Welke kans?

Zilke

Misschien moet ik nog voor hen zingen voor ik dit hoofdstuk van mijn leven afsluit?

Rafaël

Waar heb je het over? Zij hebben je je leven lang mishandeld en uitgebuit!

Zilke

Zo monsterlijk en wreed op de rand van de waanzin
Lopen zij en wij blind onder een onverschillige wind
Of iemand kwaad doet of goed doet
stenen en sterren malen er niet om
Er is niets dat ons gebiedt hoe of waarom

Wat blijft is de pijn
En met de pijn het begrip:
Het is niet hoe slecht wij zijn,
Maar wel hoe zwak wij zijn
Er is niemand die zijn tragiek ontkomt
blinde mechaniek die ons niet eens graag verwelkomt
Terwijl de grond onder ons stoemmelings verstomt
Het is niet hoe slecht wij zijn,
maar wel hoe zwak wij zijn.
Hier liggen ze, de kadavers
Verstoken van liefde misgroeid
door onvermogen zichzelf uitgeroeid.
Maar de tijd gaat door,
Genadeloze genade,
dood en ontwaken,
zij aan zij,
morgen leggen de vogels een ei.
Er is geen einde of het is ook een begin.

Bernard

Er is geen einde of het is ook een begin.

Zilke, Bernard en Bernadette

Er is geen einde of het is ook een begin.
Zo monsterlijk en wreed op de rand van de waanzin

Zilke, Bernard, Bernadette, Rafaël en Abbas

Lopen zij en wij blind onder een onverschillige wind

Zilke, Bernard, Bernadette, Rafaël , Abbas, Patsy en Greet

Of iemand kwaad doet of goed doet
stenen en sterren malen er niet om
Er is niets dat ons gebiedt hoe of waarom
Wat blijft is de pijn
En met de pijn het begrip:
Het is niet hoe slecht wij zijn,
Maar wel hoe zwak wij zijn.

Suzanne

Er is niemand die zijn tragiek ontkomt
blinde mechaniek die ons niet eens graag verwelkomt
Terwijl de grond onder ons stoemmelings verstomt

Zilke, Bernard, Bernadette, Rafaël , Abbas, Patsy, Greet en Suzanne

Het is niet hoe slecht wij zijn,
maar wel hoe zwak wij zijn.
Hier liggen we, de kadavers
Verstoken van liefde misgroeid
door onvermogen onszelf uitgeroeid.
Maar de tijd gaat door,

Genadeloze genade,
dood en ontwaken,
zij aan zij,
morgen leggen de vogels een ei.
Er is geen einde of het is ook een begin.

Er is geen einde of het is ook een begin.

